

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De consolatione philosophiae

Boethius, Anicius Manlius Severinus

[Deventer], [1480-85]

Prosa quinta libri secundi

[urn:nbn:de:bsz:31-293110](#)

Montis cacumen alti Hibulas vitet arenas.
Illi pteruus austere Totis viribus virget
Pae pendulū solutæ Pond' ferre recusant.
Fugies piculosā Hortē sedis amoenæ.
Nuili domū memēto Certus figere saxo.
Quāvis tonet ruim⁹. Miscēs æquora vēt⁹.
Tu cōditus quieti Fœlix roboe valli.
Duces serenus æuum. Ridens ætheris iras.

¶ Prosa quinta libri secundi.

Hec qm rationū iam in te mearum fo-
menta descendūt paulovalidiorib⁹
vtendū puto. Age enī si iam caduca ⁊ mo-
mentanea fortunæ dona non essent Quid in
eis est quod aut vestrū vnqm fieri queat.
aut non perspectum consideratum vilescat.
Divitiae ne vel vestrā vel sui natura preciosæ
sunt. Quid earum potius. aurum ne. an vis
cōgesta pecuniae. Atqui h̄ effundendo ma-
gis qm coaceruādo melius nitent. Hiquidem

auaricia semper odiosos claros largitas facit
Qd si manere apud quemque non potest quod
transfertur in alterum. tunc est preciosa pecunia
a cui transalata in alios usum largieundi desinit pos-
sideri. At eadem si apud unum quantum est ubique gen-
tium congregat. caeteros sui iopes facit. Et vox que-
dem tota pariter multorum replet auditum. Ve-
stre vero diuitiae nisi minutae in plures trans-
ire non possint. Quod cum factum est pauperes necesse
est faciant quos relinquunt. Oigitur angu-
stias iopesque diuitias quas nec habere totas
pluribus licet. et ad quemlibet sine caeterorum
paupertate non veniunt. Angemaruz fulgor o-
culos trahit. Sed si quid est in hoc splendor est
papui. gemarum est lux illa non hominum.
Quas quidem mirari homines vaehementer ad
miror. Quid est enim carens animae motu atque
membroruz corporis. quod animatae rationa-
licque naturae pulchrum esse iure videatur. Quae

tamē si conditoris op̄a suiq; distinctione pō
stremae aliquid pulchritudinis trahūt. infra
vestrā tamē excellētiā collocate admirationē
vestrā nullo modo merebant. An w̄ agroq;
pulchritudo delectat. **D.** Quidni. Est enī
pulcherrimi operis pūlchra por̄atio. Sic quō
dam sereni maris facie gaudemus. sic cæluz.
sidera. solē. lunamq; miramur. **D.** Nū te horū
aliquid attingit. Num audes alicuius taliuz
splendore gloriari. An vernis floribus ipse di
stinguoris. aut tua in æstiuos fructus intu
mescit vberitas. Quid iambus gaudijs rapē
ris. Quid externa bona pro tuis āplexarīs.
Nunqm̄ tua faciet esse fortuna quæ a te natu
ra rerū fecit aliena. Terrarū quidem fructus
animantiū p̄culdubio debent alimentis.
Sed si quod naturæ satis est replere indigē
tiā velis nibil est quod fortunæ affluentiam
petas. Dauis enī mīmīq; natura contenta

est. **C**ui? satietate si supfluis vrgē velis aut
mūcūdū qđ ifuderis fiet aut noxiū. **I**ā vero
pulchrū varijs fulgē vestibus putas. **Q**ua
rū si grata ituitu spēs est. aut materiae natu
rā. aut igemū mirabor artificis. **A**n vero te lō
gus ordo faūlorū facit esse fœlicē. **Q**ui si viāo
si morib⁹ sint. p̄māosa dom⁹ sarāna et ipſi dō
mio vñhemēt imīnica. **H**i vero p̄bi sint. qnā
mō i tuis opib⁹ aliena p̄bitas numerabitur.
Ex quib⁹ oib⁹ m̄bil borū q̄ tu i tuis cōputas
bois tuū eē bonū liqđo mōstrat. **Q**uib⁹ si m̄
bil iest appetēdæ pulchritudis. qđ ē q̄ amis
sis doleas vel laeteris retentis. **Q**đ si natura pul
chra sunt. quid id tua refert. **N**ā haec p̄ se a
tuis q̄ opibus sequestrata placuissēt. **N**e q̄
eiicarco sūt p̄ciosa q̄ i tuas venē diuitias. h̄
qm̄ p̄ciosa vñdebāt tuis ea diuitij̄s ānumerare
maluisti. **Q**uid aut tāto fortunā strepitū de
fideratis. sugaē credo idigētiam q̄ritis copia.

ij

Atqui hoc vobis in contrariū cedit. Pluribus
quippe admīnistrū opus est ad tuendam p-
ciosae supellectilis varietatē. Verumq; illud
est p multis indigere eos qui p multa possidet
Contraq; mīmo indigere qui abundātiā suā
naturae necessitate non ambitus sui supfluita
te metiant. Ita ne autem nullū est p pīū vo
bis atq; insitum bonū. vt in externis ac sepo
fitis rebus bona vestra quereratis. Hic rerum
versa cōdīcō est. vt diuinum merito ratiois
animal non aliter sibi splendere nisi in anima
tæ supellectilis possessione videatur. Et alia
quidem suis contenta sunt. vos autem deo mē
te cōsimiles. ab rebus infimis excellentis nati
rae ornamenta captatis. nec intelligitis quā
tiam conditori vestro faciat̄is iniuriā. Ille
genus humānū terrenis omnibus p̄fēctare vo
luit. vos dignitatē viām infra quæq; infima
vetruditis. Nam si omne cuiusq; bonum eo

cuius est constat esse pre^{ci}osius . cū vilissima
rerum viā bona esse iudicatis . eisdem vosmeti
psos viā existimatione sumittitis . quod qui
dem haud immerito cadit . **N**umanæ quippe
naturæ ista cōdicio est . vt tum tantu^m cæte
ris rebus cuius se cognoscit excellat . **E**adem
tamen infra bestias redigatur si se nosse sese
rit Nam caeteris animatibus sese ignorare na
tura est . libibus vero viā venit . **Q**uā vero
laſe patet vester hic error qui ornari posse a
liquid ornamētis existimatis alienis . **A**t id
fieri nequit . **N**am si quid ex appositis luceat
ipsa quidē quæ sūt apposita laudantur . illud
vero his teclū atq; velatū in sua nibilomin?
fœditate perdurat . **E**go vero nego illud eē
bonū quod no^mat habenti . **N**um id mentior
Minime inquietus . **A**t qui diuinæ possidentib^m
placere nocuerunt **C**um pessimus quisq; æri^m
alieni magis audi^d? . quicquid usq; in aurige
d

marumq; est se solū qui habet dignissimum
putat. Tu igitur qui nunc contuz gladiūq;
solicatus p̄timescis. si vitæ huius callē vacu
us viator intrasses coram latrone securus can
tares. O p̄aeclara opum mortalium beatitu
do. quā cum acceptus fueris securus esse desi
stis.

Metrum quintum libri secundi.

Hocelix itinērū prior ætas. Contenta
fidelibus aruis Nec inertī perdita lu
xu Facili quæ sera solebat. Jejunia soluere
glande. Nec bacchica munera norat Liquido
confundere melle. Nec luçida vellera serum.
Tyrīo miscere veneno. Domnos dabant her
ba salubres Potum q; lubricus annis. Vm
bras altissima pinus Non duz maris alta seca
bat. Nec mercibus vndiq; lectis Noua lito
ra viderat hospes. Tunc cl̄assica seuā tacebat
Odijus neq; fusus acerbis.